

[Socialministeren]

Man har ved beregningerne været opmærksom på, at de ændrede betalingsregler ville medføre en omfordeling af betalingsprovenuet imellem kommunerne, jfr. herved svar på spørgsmål 34, 39 og 42 ad ovennævnte lovforslag. Især i kommuner med højt service- eller omkostningsniveau, hvor der ikke samtidig ydes kommunale tilskud til nedsættelse af forældrebetalingen, vil der kunne være tale om et egentligt provenutab.

I socialministeriets cirkulærskrivelse af 25. juli 1980 om statslige spareinitiativer på det sociale område, pkt. 4.b., er kommunerne orienteret herom. Det anføres heri, at »... på grund af de meget varierende takster og kommunale tilskud vil ændringen af forældrebetalingsreglerne medføre, at betalingen som helhed i de fleste kommuner forhøjes, mens den i enkelte kommuner nedsættes.«

Det kan tilføjes, at betalingsprovenuet i den enkelte kommune naturligvis herudover afhænger af niveauet for familiernes indkomst samt af virkningerne af indførelsen af socialindkomsten.

For så vidt angår bemærkningen i begrundelsen for spørgsmålet om, at det var umuligt at fremskaffe en udtalelse fra Kommunernes Landsforening om den konkrete udformning af betalingskalaen, skal der henvises til besvarelsen af spørgsmål nr. 43 fra folketingets socialudvalg i forbindelse med lovforslagets behandling. Heraf fremgår, at Kommunernes Landsforening var orienteret om svaret på udvalgets spørgsmål nr. 12, der dannede grundlag for ændringsforslaget vedrørende § 73, uden at dette gav landsforeningen anledning til bemærkninger ud over dem, som fremgik af foreningens skrivelse af 6. maj 1980.

Denne skrivelse, som blev sendt til folketingets socialudvalg som svar på spørgsmål nr. 35, indeholdt i forbindelse med § 73 alene et forbehold med hensyn til at lade en ny betalingsordning træde i kraft den 1. januar 1981.

Spm. nr. 1167

Til undervisningsministeren (12/8 80) af:

Eva Møller (KF):

»Hvad er ministerens kommentar til, at mellem 2.000 og 3.000 ansøgere til DSB i

1979 ikke kunne blive ansat, fordi de skrev og regnede for dårligt?«

Begrundelse

Sektionsleder i DSB, Jens Peter Pallesen, udtaler i Aktuelt den 11. august, at over halvdelen af dem, der gennemgår DSBs prøver i regning, stavning og skrivning, falder fra, og at antallet af dem, der ikke består prøverne, er stigende. Derfor vil man nu inden for DSB selv planlægge et supplement til folkeskoleundervisningen.

Fra konservativ side er der gentagne gange peget på nødvendigheden af at styrke timetallet i dansk i folkeskolen. I 1969 havde eleverne i folkeskolen fra 1. til 7. klasse 2.130 timer i dansk og skrivning. I 1976 var dette tal faldet til 1.800 timer fra 1. til 9. klasse. Hvis ikke timetallet styrkes, må det frygtes, at erhvervslivet selv i større målestok begynder at planlægge supplementer til folkeskolens undervisning. Blicher dette tilfældet, er det ensbetydende med, at niveausænkningen i folkeskolen har nået et sådant punkt, hvor den nuværende folkeskolelov har spillet falit.

Besvarelse (22/8 80):

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):

Af den artikel i Aktuelt af 11. august 1980, hvortil der henvises i begrundelsen for det stillede spørgsmål, fremgår det klart, at man i DSB udmærket er klar over, at det befolkningsudsnit, der som ansøgere deltager i etatsens interne udvælgelsesprøver i dag, ikke umiddelbart kan sammenlignes med det udsnit, der deltog i disse prøver for 20-25 år siden, og at det allerede af denne grund ikke er muligt heraf at drage generelle konklusioner om resultaterne af folkeskolens undervisning.

Den adspurgte sektionsleder, Jens Peter Pallesen, udtaler da også i samme artikel, at han ikke mener, at man af dette kan udlede, hverken at ungdommen er blevet ringere, end den var tidligere, eller at folkeskolen er blevet ringere. Dette kan jeg fuldt ud tilslutte mig.

En eventuel iværksættelse inden for DSB af en uddannelse, der er specielt tilrettelagt med henblik på de funktioner, som er relevante for fremtidig medarbejdere på land-